

УДК 78:159.922.7 (043.2)

О.А. Васильович, студент
Національний авіаційний університет, Київ

ВПЛИВ ЗАНЯТЬ МУЗИКОЮ НА ФОРМУВАННЯ САМООЦІНКИ ПІДЛІТКІВ

Дослідження даної теми є досить актуальним у наш час, так як існує багато нових напрямків музики, вплив яких вважається неоднозначним. Окрім того, майже третя частина учнів середніх шкіл займаються музикою. На даний момент досліджені такі аспекти впливу музики на особистість: активізація мислення та інтелектуальна діяльність, прикороення процесів навчання, стійкість уваги та залежність її концентрації та вибірковості під впливом ритму, покращення пам'яті та процесу запам'ятовування, формування позитивних емоційних станів, вплив частоти на працездатність людини, просторові та кінетичні функції дитини.

Метою даної роботи було визначити, чи має музика певний вплив на рівень самооцінки підлітків.

Для дослідження даної проблеми були застосовані наступні методи: методика «Самооцінка», опитувальник «Самооцінка рівню розвитку онтогенетичної рефлексії» та складена анкета для визначення певних музичних уподобань респондентів.

У дослідженні приймали участь 60 учнів 7-их класів, Богуславської ЗОШ І-ІІІ ст. № 2, 35 хлопців та 25 дівчат віком від 12 до 14 років. Серед них музикою займаються 26,7 % (16 осіб). Вибрка була розділена на 2 частини – діти, які музикою займаються і не займаються. Кожна з частин розподілена за гендерною ознакою. Ті підгрупи, які музикою не займаються склали контрольні групи.

За результатами дослідження можна зробити наступні висновки щодо впливу занять музикою на хлопців і дівчат:

- рівень неадекватно високої самооцінки у дівчат зменшується, порівняно з контрольною групою, а хлопців – збільшується. Але серед зведених результатів у групі дітей, які займаються музикою, прослідковується приблизно однаковий рівень (30 % та 33,3 %) неадекватно високої самооцінки;
- рівень високої самооцінки у дівчат і хлопців, порівняно з контрольними групами, збільшується і виражає основні тенденції в цих групах;
- рівень онтогенетичної рефлексії зі знаком «-» (наслідком минулих помилок стає страх перед здійсненням нових) у дівчат, які займаються музикою, значно вище ніж у контрольній групі, і ніж у хлопців, які займаються музикою;
- рівень онтогенетичної рефлексії зі знаком «+» (аналіз минулого досвіду сприяє уникненню страху перед новими помилками) у хлопців вищий, ніж у контрольній групі і ніж у дівчат, які займаються музикою;
- при виконанні домашніх завдань музику частіше використовують дівчата як при порівнянні з контрольною групою, так і з групою хлопців, які займаються музикою.

Підсумовуючи вище зазначене, можна сказати, що музика має певний вплив, але цей вплив неоднозначний і в певній мірі залежить від етапів підлітка. У зв'язку з чим, дана проблема потребує подальшої і більш детальної розробки.

УДК 316.46.058.2(043.2)

А.М. Башмакова, викладач
Національний авіаційний університет, Київ

ДОВІРА ПІДЛЕГЛИХ ДО ЛІДЕРА – КЛЮЧОВИЙ КОМПОНЕНТ ЕФЕКТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КОЛЕКТИВУ

Лідери відіграють ключову роль у визначенні організаційної ефективності на всіх рівнях, які існують в колективах. Основним компонентом, який визначає ефективність лідерської діяльності є ступінь довіри підлеглих до керівника. З давніх-давен науковці задумувались над тим, чому люди хочуть досягти неймовірних цілей і навіть готові пожертвувати собою, слідуючи за лідерами. Що ж змушувало тисячі людей виконувати волю своїх політичних, воєнних ватажків, що ж настільки полонило серця та думки підлеглих, що вони готові були слідувати за своїми лідерами до останнього подиху?

Погляди сучасних психологів на механізми виникнення довіри відрізняються і не мають чітко сформованої структури. В результаті вивчення праць відомих американських вчених (Батлера, Мішри, Вілліамза) та їх узагальнення вдалося встановити визначальні складові механізмів розвитку довіри до лідерства. Ними є здібність, добродійність та чесність лідера.

Під здібністю мається на увазі комплекс навичок, умінь, рис, компетентності лідера, що чинить вплив на підлеглих. А саме уміння лідера встановити чіткий, послідовний, напрям діяльності, який впливає на зростання рівня довіри. Також сюди належить уміння керівника забезпечити чітку структуру виконання роботи, правила поведінки представників групи. Якщо лідер не здатен забезпечити цього, група сприймає тиме його як неорганізованого та неефективного. Організація ефективної команди та управління нею теж грає немалу роль у збільшенні рівня довіри до лідера.

Під добродійністю маються на увазі такі риси лідера як турбота про підлеглих, відкритість, уміння співпереживати, надихати, харизматичність. Організація лідером додаткових тренувань для підлеглих, які полегшують і покращують спільну групову роботу, вияв його розуміння до проблем підлеглих, демонстрація поваги до них, надання консультавання та слухних порад підлеглим у прийнятті важливих рішень вбачаються такими, які є добродійними, а отже і такими, які сприяють розвитку довіри до лідера.

Чесність, добронорядність лідера стимулюють підлеглих до самовідданого, ефективного виконання спільних і навіть ризикованих завдань. Лідери, які мають високій ступінь відовідальності за свої вчинки теж викликають повагу і довіру робітників. Чисельні дослідження справедливості виявили, що будь-яка людина хоче, щоб до неї ставились справедливо. Справедливою є така поведінка лідера, коли він з повагою ставиться до точки зору інших, обслуговує свої упередження, пояснює та аргументує прийняття рішень. Якщо керівник не зможе бути чесним та неупередженим у ставленні до робітників, це призведе до зменшення довіри до нього.

Високий ступінь довіри до лідера сприяє ефективній комунікації (безперешкодному обміну інформацією), навчання робітників, якості і кількості виконання, знижує плин робочої сили.